

120 sb. n. s.). Jen podle této doby lze posuzovati, zda dlužné nájemné bylo vyrovnáno vzájemnými pohledávkami. Odvolatel míní, že z doslovu § 1109 obč. zák. opakem jest jasno, že započtení jest možné. Avšak z ustanovení tohoto paragrafu, že po skončení smlouvy o nájem ani námitka započtení nemůže nájemce uchrániti před vrácením nájatého předmětu, právě jasně vyplývá, že při obdobném výkladu ani po předčasném zrušení nájemní smlouvy nemůže započtení uchrániti nájemce před vrácením předmětu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Nelze přisvědčiti k vývodům dovolání (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), že žalobcem pro vyklizení pachtovaných nemovitostí uplatňovaný a odvolacím soudem uznaný důvod, že totiž nebylo pachtovné včas zapláceno (§ 1118 obč. zák.), není dán, protože jim příslušely proti žalobci vzájemné pohledávky, jež svou výší dlužnému pachtovnému se rovnají, pokud se týče je převyšují. Ani v době, kdy dlužné pachtovné bylo splatné a kdy se žalovaní s jeho zaplacením ocitli v prodlení, ani, když o zaplacení činže byli žalováni, ani pak, než žalobce, podav žalobu o vyklizení, prohlásil, že pro nezaplacení pachtovného smlouvu zrušuje, žalovaní, jak bylo zjištěno, neuplatnili proti pachtovnému na jeho vyrovnání své prý jim příslušející pohledávky. Učinili tak teprve po onom prohlášení žalobcově, že smlouvu zrušuje, až po žalobě, ve sporu, tedy potom, kdy prohlášením žalobcovým, že smlouvu zrušuje, již zrušení smlouvy nastalo (§ 1118 obč. zák. sb. n. s. 4054). Nastalé zrušení smlouvy odčiniti teprve dodatně uplatňovaným započtením nelze. Uznáv takto, odvolací soud nepochybil (§ 503 čís. 4 c. ř. s.).

Čís. 12424.

Dekret advokátní komory, jímž byl advokát ustanoven substitutem zesnulého advokáta, nenahrazuje procesní plnou moc.

(Rozh. ze dne 9. března 1933, Rv I 303/33/1.)

Spisy předložené na dovolání vrátil Nejvyšší soud odvolacímu soudu s poukazem, aby byla vyžádána od Dr. Jana T-a, advokáta v Praze, procesní plná moc dovolatele, poněvadž jeho připojená plná moc pro Dr. Zikmunda M-a neobsahuje substituční doložku pro Dr. Jana T-a, a ta okolnost, že tento byl podle § 28 h) adv. řádu zřízen výborem advokátní komory za substituta zesnulému Dr. M-ovi, neopravňuje ho k podání dovolání, neboť takováto substituce nepropůjčuje prozatímnímu zástupci zemřelého advokáta právo vyžadující podle § 1008 obč. zák. zvláštní plné moci (rozh. z 30. června 1880, čís. 3428).